

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/123/2019
Identifikačné číslo spisu:	1314222874
Dátum vydania rozhodnutia:	19.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1314222874.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P., bývajúceho v W., zastúpeného JUDr. Tomášom Balážikom, advokátom v Bratislave, Šamorínska 10, proti žalovanému Ministerstvu obrany Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Kutuzovova 8, o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 7 Cpr 4/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. novembra 2018 sp. zn. 3 CoPr 9/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 22. februára 2016 č. k. 7 Cpr 4/2014-222 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru dňom 31. júla 2014, určenia, že štátnozamestnanecký pomer u žalovaného trvá, náhrady funkčného platu, stravného a nevyčerpanej dovolenky, ako nedôvodnú. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Dospel k záveru o jeho platnosti, keď žalobca jeho tvrdenia o diskriminácii zo strany žalovaného pri výberovom konaní na obsadenie voľného štátnozamestnaneckého pomeru v stálej štátnej službe relevantnými dôkazmi nepreukázal. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu rozsudkom z 29. novembra 2018 sp. zn. 3 CoPr 9/2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a skonštatoval správnosť dôvodov, ktoré viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby v plnom rozsahu, primárne pre uplynutie dvojmesačnej lehoty na jej podanie. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie doplnil, že zákon o štátnej službe v § 56 vymedzuje lehotu na podanie žaloby o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona. Ide o dvojmesačnú lehotu, ktorá má charakter prekluzívnej lehoty, po márnom uplynutí ktorej už nie je možné s úspechom sa domáhať určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona. Lehota na podanie žaloby má charakter hmotnoprávnej lehoty, čo znamená, že žaloba musí byť doručená v posledný deň lehoty na

príslušnom súde. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalobca preukázateľne prevzal potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona, obsahujúce náležitosti podľa § 52 ods. 3 zákona o štátnej službe 21. júla 2014. Počnúc dňom doručenia mu začala plynúť dvojmesačná lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v dočasnej štátnej službe, ktorá uplynula 21. septembra 2014, pričom žalobca podal žalobu na súd až 14. októbra 2014, teda oneskorene, čo malo za následok zánik jeho subjektívneho práva domáhať sa neplatnosti skončenia. Vzhľadom na záver súdu prvej inštancie o zmeškaní lehoty na podanie žaloby o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nebolo potrebné sa bližšie zaoberať tvrdeniami žalobcu o diskriminácii jeho osoby, zmanipulovaní výsledkov výberu vyhláseného na obsadenie štátnozamestnaneckého miesta v stálej štátnej službe, ktoré tvrdenia ani ničím nepreukázal. Uvedené odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil za nedôvodné. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že súdy nižších stupňov nesprávne vyhodnotili skutkový stav, kedy sa prioritne zamerali na preklúziu práva, avšak nedostatočne sa venovali otázke súladu samotného výberového konania s právom a dobrými mravmi. To potvrdzuje aj skutočnosť nevykonania dôkazov výsluchom svedkov ako aj nevyhovenie požiadavke mlčanlivosti účastníkov tohto procesu. Prvoinštančný ako aj odvolací súd na základe tohto nedostatku nesprávnym procesným postupom mu znemožnili ako strane sporu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu ho žiadal ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

10. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolaním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP) žalobca napáda rozsudok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie.

11. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

13. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj judikát R 129/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

14. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj) rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

15. Pojem „procesný postup“ súdu je potrebné vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

16. Pokiaľ dovolateľ tvrdí, že súdny nedostatočne zistili skutkový stav veci a došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu dokazovania, najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) dospel k záveru, že uvedené nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strán sporu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobúda účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

17. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, najvyššiemu súdu neostávalo iné ako ho podľa § 477 písm. c/ CSP odmietnuť.

18. Úspešnému žalovanému dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy tohto konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.